

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - מ'

1. פירותיו הנמצאים מחוץ לתחום, מה דינם?

אם לא עירב - לא יביאום אליו אפילו אנשים שעירבו ואסור להזיזם. אך אם עירב - יכולים להביא הפירות אליו. הזמין אורחים: מחוץ לתחום והם עירבו אינם יכולים לקחת עמם מנות. אא"כ זכה להם מעיו"ט וקנו שביתה כרגלי האורחים.

2. המפקיד פירות אצל חברו: לרב - כרגלי הנפקד, לשמואל - כרגלי המפקיד. במה מחלוקתם?

להו"א: לרב סתם נפקד מקבל ע"ע שמירה. לשמואל אינו מקבל שמירה. ולשיטתם במחלוקת הבאה: הכניס שורו לחצר וקיבל רשות מבעל החצר, לחכמים וכמותם פסק רב - בעל החצר חייב, שבהסכמתו קיבל ע"ע שמירה. לרבי וכמותו פסק שמואל - אינו חייב עד שיקבל ע"ע בפירוש. למסקנא: לרב: כיון שמדובר שקיבל ע"ע שמירה בפירוש גם רבי יסיכים שכרגלי הנפקד. ולשמואל: רבנן אמרו שנחשב שומר דווקא באופן שנוח לבעלים שיעמוד ברשות בעל החצר שאם יזיק יפטר. משא"כ בפירות רצונו שישארו ברשותו. ראיה לשמואל: ממשנתנו "ואם עירב פירותיו כמוהו" מוכח שכרגלי המפקיד, ונדחה: שדוקא במשנה כיון שיחד למפקיד קרן זוית. ראיה לשמואל: משנתנו אם זיכה מנות לאורחים מעיו"ט כרגליהם והאורחים הרי נחשבים מפקידים. ונדחה: א. גם כאן כשיחד להם קרן זוית. ב. כל מעשה זכיתו כדי להוציא משביתתו ולהעמיד במקום שביתת האורחים.

3. מעשה: רב חנא הגיע בער"ש להתארח בעיר אחרת, ועירב כדי לשוב ותלה מבעוד יום בשר על הדלת.

ופסק לו רב הונא שאם תלה בעצמו יכול לקחתו, אך אם תלו המארחים שלא יקח. [וביאר הגמ' שאם תלה בעצמו נחשב שקיבל קרן זוית וכרגלי המפקיד]. מהיכן הוקשה לגמ' על הדין שאם הם תלו לא ישקול?

- א. שנינו לגבי שור של פטם כשקידש היום, הועמד עבור מי שיקנה אותו. והוא הדין כשתלו עבורו בשר על הדלת.
  - ב. הלכה כר' דוסא לגבי שור שרגליו למסרו לרועה, נחשב כרגלי הרועה כיון שאנן סהדי שדעתו לתת לרועה וכ"ש כאן.
  - ג. שנינו הבהמה והכלים כרגלי הבעלים. והרי רב חנא הוא הבעלים כיון שלצורכו תלו.
- ולפיכך מסיקה הגמ': שהנידון היה לגבי בשר שנתעלם מן העין. ורב חנא כיון שהיה טרוד בשמועתו הסיח דעתו מן הבשר. ולפיכך אמר לו רב הונא, אם אתה תלית מסתבר שלא הסחת דעתך, ואם הם תלו יש לחשוש שהסחת דעתך.

4. בהמות מדבריות הן מוקצה ואין שוחטין אותן אבל ביתיות שוחטין. מה הן?

למשנה: ביתיות - הלנות בעיר. מדבריות - הלנות במקום המרעה.

[והמשנה נקטה 'משקין ושוחטין' להשמיענו שישקה בהמתו קודם שחיתתה כדי שיהיה נוח להפשיטה]

התנא דברייתא מבאר: מדבריות - שיוצאות מהעיר בפסח למרעה, וחוזרות בזמן רביעה ראשונה של גשמים במרחשון. ביתיות - רעות חוץ לתחום וחוזרות ללון בתחום. לרבי: אלו ואלו ביתיות. ומדבריות הן אלו שלא נכנסות לשוב אף פעם.

5. מדוע רבי נכנס לבאר ענין שהוא משום מוקצה, הרי מצינו שנשא ונתן בדברי ר' שמעון הסובר שאין מוקצה בדבר הראוי לאכילה,

אלא בגרוגרת וצימוקים שמקצם בידיו?

- א. אף המדבריות בשילוחן למדבר מקצם הקצאה מוחלטת. ב. נשא ונתן בדברי ר"ש אך אינו סובר כמותו.
- ג. אכן סובר שאין מוקצה ומדבריות מותרות. ואמר לרבנן שלשיטתכם תודו שכשיוצאות בפסח וחוזרות ברביעה ראשונה ביתיות הן ורבנן חלקו ואמרו מדבריות הן.

הדרן עלך משילין פירות וסליקא לה מסכת ביצה